

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 595/2025
17.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Лепојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК-591/24 од 31.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-837/24 од 10.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Лепојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК-591/24 од 31.10.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-837/24 од 10.01.2025. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу ЗК-591/24 од 31.10.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, а уколико окривљени за време издражвања казне самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Од окривљеног је одузета имовинска корист на основу члана 91. и 92. КЗ и одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-837/24 од 10.01.2025. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу ЗК-591/24 од 31.10.2024. године преиначена само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, како је то ближе опредељено у изреци пресуде, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Лепојевић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, док у преосталом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и да је побијаним пресудама повређен кривични закон из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и наводи да је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, имајући у виду да је противправна радња која је предмет оптужбе извршена у иностранству, да се наш Кривични законик примењује у том случају али под одређеним условима који су прописани Законом о међународној правној помоћи у кривичним стварима. У конкретном случају услов није испуњен, јер се ова противправна радња у месту извршења – Аустрија за ову имовинску корист не квалификује као тешка крађа, нити се гоњење предузима по службеној дужности, већ по предлогу, а како таквог предлога оштећеног у овом случају није било, то се нису стекли услови за кривично гоњење извршиоца у нашој земљи.

Одредбом члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП прописана је битна повреда одредаба кривичног поступка када је суд повредио одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, односно одобрења надлежног органа.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Крагујевцу поднео оптужни предлог Кт.бр. 470/24 од 18.07.2024. године који је прецизиран на главном претресу дана 31.10.2024. године против окривљеног АА из ... због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ. У првостепеном поступку који је вођен по наведеном оптужном предлогу јавног тужиоца, окривљени АА је првостепеном пресудом Основног суда у Крагујевцу ЗК-591/24 од 31.10.2024. године оглашен кривим због наведеног кривичног дела и осуђен на казну затвора у трајању од 1

године, а која пресуда је у наведеном делу и потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-837/24 од 10.01.2025. године.

За кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика прописана је казна затвора од 1 до 8 година, те се за исто кривично гоњење предузима по службеној дужности.

Одредбом члана 5. ЗКП прописано је да је за кривична дела за која се гони по службеној дужности овлашћени тужилац јавни тужилац, па је из наведених разлога јавни тужилац и овлашћени тужилац за заступање оптужбе у овом поступку.

Сходно изнетом, оптужни акт је поднет од овлашћеног тужиоца – стварно надлежног основног јавног тужиоца за поступање у овој кривичноправној ствари, који је у складу са одредбом члана 41. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима као надлежни јавни тужилац преузео кривично гоњење против осумњиченог за кривично дело које спада у надлежност суда државе Републике Србије, након што је оценио да су испуњене претпоставке за преузимање кривичног гоњења у смислу члана 43. цитираног Закон. Уједно Врховни суд указује да је одредбом члана 47. Закона о пружању међународне правне помоћи у кривичним стварима прописано да се преузети кривични поступак спроводи према прописима Републике Србије.

Имајући у виду све наведено неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а која повреда је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

Међутим, у образложењу захтева, бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно састоји означена повреда закона, односно не означава доказе прикупљене у иностранству за које саматра да су незаконити.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) подразумева опредељење одређене повреде закона због које окривљени, преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек (члан 485. став 4. ЗКП) и образложење у чему се конкретно састоји повреда закона истакнута у захтеву.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић